

HOĆE LI IKADA BITI NAPISANA
ISTORIJA PREPRODAJE
UMETNIČKIH DELA ?

ИГОР АНТИЋ

Позиционирање 2

Живи ли сликар у времену своје слике? – Шта је упоредиво са искуством уметности? – Није ли циљ уметности да поставља питања? – Да ли централна питања о уметности уопште интересују тржиште? – Да ли је значај дела обрнуто пропорционалан мишљењу публике? – Има ли наивних питања о уметности? – Иде ли уметност ка дематеријализацији или је то само ехо концептуале? – Да ли уметничка збирка треба да буде онолико контрадикторна колико и колекционар те исте? – Да ли је колекционар особа која разуме чудесни живот уметничког предмета? – Да ли је сакупљање уметности ризичан посао? – Да ли колекционар формира укусу публике? – Ко исписује историју уметности у овом тренутку а да то и не зна? – Није ли уметност усаглашавање сопственог бића са светом? – Чије је уметности моја уметност одјек? – Да ли је тржиште уметности у кризи или је уметност тржишта у кризи? – Какву врсту уметности желимо да финансирамо а какву да купујемо? – Ако не постоји тржиште, постоје ли тржишна правила игре? – Хоће ли икада бити насписана историја препродаје уметничких дела? – Како посредници у продаји уметничког дела делују на свест о њему? – Није ли продаја уметничког дела почетак новог дијалога о њему?

ИГОР АНТИЋ
Позиционирање 2

IGOR ANTIĆ
Positioning 2

Продајна галерија „Београд”

Новембар 2021.

Београд

Игор Антић – Позиционирање 2

Уверење једног дела заједнице у постминималистичком крилу концептуале од краја 60–те, било је да пластичка форма никада није ексклузивни носилац аутореференцијалног регистра који заговара проблеме искључиво унутар језика уметности или феноменологије неког изолованог ланца перцепције, за шта су се залагале апологете минимал арта и формалистичких схватања у уметности. По схватањима концептуалиста, форма је, као део неког просторног амбијента, неизоставно и његова социјална окосница, коректив институционалне, економске или меморабилне енергије која је у његовом окружењу била претходно инвестирана.

Близак кругу постминималиста и заговорник једне посебне културе интердисциплинарног мишљења и приступа уметности која се од почетка 90–тих неговала у оквиру Института високих студија ликовних уметности / Institut des Hautes Etudes des Arts Plastiques у Паризу, кругу њених најближих сарадника окупљених око Понтуса Хултена, Сержа Фошроа и Данијела Бирена – од иницијалног наука класичног сликарства, Игор Антић развија проширени лингвистички модел уметности и временом профилише јединствене прототипове својих *in situ* инсталација. Пажња уметника је од овог времена организована око конструкције ефемерног пластичког тела, састављеног од честица материје и језика свог непосредног просторног окружења. Враћена у свој изворни хабитат, новостворена пластичка тела увек изнова производе интенционалну грешку, препреку или успостављају својеврсни коректив усмераваних токова јавног простора. Стратегија „онеобичавања“ ситуација и места сусрета у урбаним просторима, у Антићевом раду, једнако блиска и ситуационистичким стратегијама *диверзије* и постструктуралистичким праксама *деконструкције* – део су ове традиције отвореног мишљења и брижљиве разраде уметничких приступа негованих у оквиру самог Института (IHEAP–а).¹

Опус Антића се у основи и без разлике развија у правцу овог онеобичавања (диверзије?) конвенционалних линија пролаза, устаљене традиције мишљења или места комуникацијске размене јавног простора. Уметник се бави демаскирањем институционалних и дискурзивних моћи културе и њеног језика, које заклањају индивидуалне просторе говора и места њихове креативне размене. Перпетуирањем питања ове условљене слободе „тела говора свакодневице“ у односу на апстрактну структуру и моћи језика, у његовом раду не пледира се само на питање декларативних слобода, већ и на плодноне контрадикције и парадоксе који из овог односа произлазе. Још у једном интервјуу из 2006, датом француској критичарки Лиз Паније Де Белшас аутор наглашава важност „амбивалентних састава језика“ и медијацију публице у рекреирању конститутивног избора сопствених контрадикција: „Најдрагоценија карактеристика језика је његов потенцијал да

1 Осим Понтуса Хултена, Сержа Фошроа, Саркиса и Данијела Бирена, најекспонентнији заговорници ових стратегија су и редовни предавачи IHEAP–а, уметници, критичари и истраживачи попут Пјера Бурдијеа, Ханса Хакеа, Лоренса Вајнера, Илије Кабакова, Бенцамина Буклоха, Харолда Земана...

истовремено буде и вектор разумевања и неспоразума. Ова амбивалетност уметнику допушта да произведе измештања из семантичког у један више формални план, ослобађајући се моралних и административних протокола језика. У том смислу, граница коју најпре треба превазићи је недвосмислено она која је наметнута синтаксом. (...) Употреба речи и понекад читавих текстова у мом раду усмерена је ка конструисању једне више менталне и просторне структуре, него нарације. Текст се овде појављује више у форми под-текста за одређене ситуације, који ће тек произвести колизију између онога што је видљиво и онога што претендује да буде речено.²

Изложбени пројекат под називом *Позиционирање 2* у Галерији „Београд“, својеврсни је наставак пројекта који отпочиње интервенцијом у Галерији „Рајка Мамузића“ у Новом Саду 2019. године, а тиче се позиције уметника у односу на историјско-уметничке токове, тржиште, као и праксе колекционирања код нас. Прототипи ове просторне инсталације су вештачки конструисана стабла чији су градивни елементи, димензије и „лингвистички састави“, поруке исписане на листовима разгранатог дрвета – позиционирани према културолошком и институционалном контексту галерије. Антић кроз разраду отворене структуре сопственог дела, једновремено интервенише у процесима саме галерије, њеним излагачким и продајним делатностима. У репетитивним гестовима исликавања/исписивања реченица на крајевима хипотетичке крошње, генеришу се питања која упућују на конкретне проблеме саме праксе и протокола у уметности, на њене опипљиве процесе, антагонизме и низ међусобно повезаних акција. Тако се аутор према естетици и филозофији уметности, поставља једнако аналитички као и према њеним историјским или фактичким донетима; његово се истраживање бави егзистенцијом уметника, музеја и галерија, једновремено са животом нестајућег артефакта и уметношћу идеје. У његовим се разрадама о уметничком објекту дебатује као о субјекту који елоквентно комуницира са својим просторним окружењем; преговара о модусима рецепције уметничког дела и његовој чулности; постављају питање колекционарске интима и њених контроверза. Истраживање на терену поставља неминовно и питања о друштвеној улози колекционара и уметника, као и о њиховим узајамним везама; о томе како предмет уметности наизменично бива баштина и/или роба; о тржишту уметности у кризи не говори се само из угла тржишне економије него из перспективе недостајућих друштвених визија и „уметности тржишта у кризи“...

Игор Антић своје иницијалне претпоставке тестира кроз конкретна истраживања и експеримент, а затим их преводи у специфичну „материју језика“. Ове премисе су, потом, редуковане на реченичне фрагменте, исказе или реторичка питања који су пажљиво конструисани у синтаксичким играма „разлике“ и „изостављених делова“. Накнадно инкорпорирани у излагачки контекст, оне манифестују измештања из сугерисаних семантичких склопова, позивајући посетиоца на сопствене конститутивне изборе, унутар и изван уметникове структуре говора, као и на рекреирање нових протокола игре и мизансцена језика.

² Видети у Lise Pannier de Belle Chasse: *Igor Antić*. Edit, Territoires br. 3, Француска, 2006.

ИГОР АНТИЋ

(1962, Нови Сад)

www.igorantic.com

Након студија на новосадској Академији уметности похађао је Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts и Institut des Hautes Etudes en Arts Plastiques у Паризу. 1995. године основао је „Центар сусрета Покрет“ у Новом Саду. Добитник је стипендије Фондације Pollock-Krasner, Њујорк за 2000. годину. Био је селектор 11. бијенала визуелних уметности „Вредности“ у Панчеву и изложбе „Вредности“ у ADDC-у, у Перигеу 2005. године. 2004. добио је награду изложбе „Игралишта и играчке“ у Океанографском Музеју у Монаку, а 2018. Награду Сава Шумановић за савремену уметност у Новом Саду. Живи и ради у Паризу.

Одабране самосталне изложбе

- 2021 / Skrápur, Музеј уметности Reykjanesbær (кустос Хелга Торсдотир) и Позиционирање 2, Продајна галерија „Београд“, Београд (кустос Јелена Кривокапић).
- 2019 / Недовршена форма #10, Ateliers Höherweg e.V., Диселдорф. Позиционирање, Поклон збирка Рајка Мамузића, Нови Сад.
- 2018 / Легенде, Галерија дома војске, Београд (кустос Јелена Кнежевић).
- 2017 / Угаоне гарнитуре, Галерија Луцида, Београд (кустос Ивона Фрегл).
- 2014 / Празнине, Галерија Матице српске, Нови Сад (кустос Данило Вуксановић). О чему ми то причамо?, Савремена галерија, Зрењанин (кустос Сунчица Ламбић Фењчев) и Културни центар Београда (кустос Гордана Добрић).
- 2013 / Сава Шумановић и тајна под Куполом, Галерија Матице српске, Нови Сад (кустос Тијана Палковљевић).
- 2008 / Кабинет за консултације, Eurogroup, Париз (кустос Клемент Дирие).
- 2006 / Овде, далеко, Музеј савремене уметности, Нови Сад (кустос Светлана Младенов).
- 2003 / Промокреација, НЕС, Париз (кустос Даниел Фирман). Kiosk, Галерија CLARCK, Монреал.
- 1999 / Поља, Собе, Уметничка фондација Château de la Napoule, (кустос Патриција Корбет). Carrefour, Standstill, La Chambre Blanche, Квебек, (кустос Лисан Надо).
- 1998 / Notebuilding, The Chinati Foundation, Марфа, Тексас.

Одабране групне изложбе

- 2020 / На југ, на југ! Идемо на југ! 30. меморијал Надежде Петровић, Чачак (кустос Сара Вуковић).
- 2020–2019 / 80 & '90 Данас–Божански ритам, Музеј града Београда и Клуб официра, Ниш (кустос Ивона Фрегл).

2019. / Прво бијенале ПАСТ-е, Carreau du Temple, Париз (кустос Клемент Дирие).
- 2017 / О лепој дани! Бијенале 9, Нови Луван (кустоси Жоел Бензакан & Ангел Вергара). Рај аутомобила, Гете-Институт, Београд (кустос Селман Тртовац). Auto-refresh, Галерија Plan.D, Диселдорф (кустос Гудрун Теч).
- 2016 / Даниел Бирен: Фреска, Палата Beaux-arts, Брисел (кустос Даниел Бирен, помоћник кустоса Жоел Бензакан). Мигранти менталних простора, Музеј савремене уметности Војводине, Нови Сад (кустос Сања Којић Младенов).
- 2015 / 9. Награда Арте Лагуна, Арсенале, Венеција (кустос Игор Занте). Потиснута егзистенција, Кунстхале, Кошице (кустоси Сања Којић Младенов и Светлана Младенов).
- 2014 / Потиснута егзистенција, National Taiwan Museum of Fine Arts, Тајчунг (кустоси Цен Иан-Хуеи, Сања Којић Младенов и Светлана Младенов). Слутња / Крв / Нада, Kunstlerhaus, Беч (кустос Сава Степанов). Aos cuidados de Paris, Ateliê Coletivo2E1, Као Паоло и Glassbox, Париз (кустоси Дуглас де Фреитас и Фабиана де Мораес). Места у кретању, Дворац Трегарантек (кустос Жан Шалит).
- 2012 / Искуство Pommeru #10, Villa Demoiselle, Ремс (кустос Бернар Блистен).
- 2011 / Читање предмета: Уметничке књиге, Moderna Museet, Стокхолм (кустос Ан Катрин Госка). 20 година Ареса, 104, Париз (кустос Фабиен де Кастија).
- 2010 / Верификација хипотеза, Лабораторија уметност и науке, Москва (кустоси Олга Киселева и Дариа Паркхоменко).
- 2009 / Отворена кућа, IASPIS, Стокхолм (кустос Лиса Росендал). 5x5, Espai d'art contemporani Кастело (кустоси Кристина Иглесиас, Џеф Вол, Даниел Бирен, Микеланђело Пистолето & Лук Тајманс).
- 2008 / Укрштене вредности, 1. бијенале у Рену (кустос Рафаела Жун).
- 2007 / Искуство Pommeru #4, Домен Pommeru, Ремс (кустос Даниел Бирен).
- 2006–2005–2002 / Антологија уметности, Kunst und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland, Бон. Akademie der Künste, Берлин. ZKM, Карлсруе. Музеј Georges Pompidou, Париз (пројекат Јохена Герца).
- 2005–2004 / Игралишта и играчке, Хангар Бикока, Милано и Океанографски Музеј, Монако (кустос Аделина фон Фурстенберг).
- 2005 / Да бисте погледали изблиза, Музеј Серињана, Серињан (кустос Даниел Бирен). Промет, Ројан-Норанда (кустоси Натали де Блоа, Матиу Босежур и Патрис Дуамел).
- 2004 / Збирка Понтуса Хултена, Moderna Museet, Стокхолм (кустос Ирис Милер–Вестерман). 10 година Конкордије, Музеј савремене уметности, Београд (кустос Јерко Денегри).
- 2002–2001 / У настајању, Градски музеј Љубљана, ХДЛУ Загреб, Капела Сорбоне Париз, Галерија националне уметности Тирана (кустос: Андре Рује).

HOĆE LI IKADA BITI NAPIŠANA
ISTORIJA PREPRODAJE
UMETNIČKIH DELA ?

DA LI JE TRŽIŠTE UMETNOSTI
U KRIZI ILI JE UMETNOST
TRŽIŠTA U KRIZI ?

AKO NE POSTOJI TRŽIŠTE,
POSTOJE LI TRŽIŠNA
PRAVILA IGRE ?

IGOR ANTIĆ

(1962, Novi Sad, Serbia)

www.igorantic.com

After studies at the Novi Sad Academy of Arts, he attended the Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts and the Institut des Hautes Etudes en Arts Plastiques in Paris. In 1995, he founded the «Pokret Encounter Centre» in Novi Sad. In 2000, he got The Pollock-Krasner Foundation's Grant in New York. In 2004, he was the curator of the 11th Biennial of visual arts «Values» in Pancevo and in 2005 the curator of the exhibition «Values» in ADDC, Périgueux. In 2004 he got the Prize of the exhibition "Playgrounds and Toys" in Musée Océanographique, Monaco and in 2018 the Sava Choumanovitch Prize for Contemporary Art in Novi Sad. Lives and works in Paris.

Selected solo exhibitions

2021 / Skrápur, The Reykjanes Art Museum, Reykjanesbær (Curator Helga Thorsdottir) & Positioning 2, Gallery „Beograd“, Belgrade (Curator Jelena Krivokapić).
2019 / Unvollendete Form #10, Ateliers Höherweg e.V., Düsseldorf. Positioning, The Gift-Collection of Rajko Mamuzic, Novi Sad.
2018 / Legends, The Central Military Club, Belgrade (Curator Jelena Knežević). 2017 / Corner Sofas, Lucida Gallery, Belgrade (Curator Ivona Fregl).
2014 / Gaps, The Gallery of Matica Srpska, Novi Sad (Curator Danilo Vuksanović). What are we talking about?, Contemporary Gallery, Zrenjanin (Curator Sunčica Lambić Fenjčev) & The Cultural Center of Belgrade (Curator Gordana Dobrić).
2013 / Sava Choumanovitch and the Secret under the La Coupole, The Gallery of Matica Srpska, Novi Sad (Curator Tijana Palkovljević).
2008 / Cabinet de consultations, Eurogroup, Paris (Curator Clément Dirié). 2006 / Here, Faraway, Museum of Contemporary Art, Novi Sad (Curator Svetlana Mladenov).
2003 / Promocreation, HEC, Paris (Curator Daniel Firman). Kiosquekiosk, CLARK, Montreal.
1999 / Un champs, des chambres, Fondation d'art, Château de La Napoule, (Curator Patricia Corbett). Carrefour, Standstill, La Chambre Blanche, Quebec, (Curator Lisanne Nadeau).
1998 / Notebuilding, The Chinati Foundation, Marfa, Texas.

Selected group exhibitions

2020 / South, South! Let's go South! The 30th Memorial Nadežda Petrović, Čačak (Curator Sara Vujković).
2020-2019 / 80 & '90 Today – The Rhythm Divine, The Belgrade City Museum and The Officer's Club, Niš (Curator Ivona Fregl).
2019 / The 1st Biennial PACTe, Le Carreau du Temple, Paris (Curator Clément Dirié).
2017 / Oh les beaux jours! Biennale 9, Louvain-la-Neuve (Curators Joël Benzakin & Angel Vergara). Paradis automobile, Goethe-Institut,

Belgrade (Curator Selman Trtovac). Auto Refresh, Galerie Plan.D, Düsseldorf (Curator Gudrun Teich).
2016 / Daniel Buren: A Fresco, Palais des Beaux-arts, Brussels (Curator Daniel Buren, Assistant Curator Joël Benzakin). Migrants of Mental Spaces, Museum of Contemporary Art of Vojvodina, Novi Sad (Curator Sanja Kojić Mladenov).
2015 / The 9th Arte Laguna Prize Arsenale, Venice (Curator Igor Zante). The Subdued Existence, Kunsthalle, Kosice (Curators Sanja Kojić Mladenov & Svetlana Mladenov).
2014 / Cargo East, The National Taiwan Museum of Fine Arts, Taichung (Curators Chen Yan-Huei, Sanja Kojić Mladenov & Svetlana Mladenov). Premonition/ Blood/ Hope, Künstlerhaus, Vienna (Curator Sava Stepanov). Aos cuidados de Paris, Ateliê Coletivo2E1, Sao Paulo & Glassbox, Paris (Curators Douglas de Freitas & Fabiana de Moraes). Lieux mouvants, Château de Trégarantec (Curator Jean Schalit).
2012 / Expérience Pommery #10, Villa Demoiselle, Reims (Curator Bernard Blistène).
2011 / Reading the Object: Artist-Made Books, Moderna Museet, Stockholm (Curator Anne Catrine Goska). 20 Ans d'Ares, 104, Paris (Curator Fabien de Castilla).
2010 / Hypothesis verification, Laboratoria Art & Science, Moscow (Curators Olga Kisseleva & Daria Parkhomenko).
2009 / The Open House, IASPIS, Stockholm (Curator Lisa Rosendahl). «5x5», Espai d'art contemporani de Castelló, Castelló (Curators Cristina Iglesias, Jeff Wall, Daniel Buren, Michelangelo Pistoletto & Luc Tuymans). 2008 / Crossing values, the 1st Biennial of Rennes (Curator Raphaële Jeune). 2007 / L'emprise du lieu, Expérience Pommery #4, Reims (Curator Daniel Buren).
2006-2005-2002 / Anthology of art, Kunst und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland, Bonn. Akademie der Künste, Berlin. ZKM, Karlsruhe. Museum Georges Pompidou, Paris (project by Jochen Gerz). 2005-2004 / Playgrounds and Toys, Hangar Bicocca, Milano & Musée Océanographique, Monaco (Curator Adelina von Furstenberg).
2005 / À y regarder de près, The Museum of Sérignan, Sérignan (Curator: Daniel Buren).Trafic, Rouyn-Noranda, (Curators Nathalie de Blois, Mathieu Beauséjour & Patrice Duhamel).
2004 / The Pontus Hulten's collection, Moderna Museet, Stockholm (Curator Iris Müller-Westermann). 10 Years of Concordia, Museum of Contemporary Art, Belgrade (Curator Jerko Denegri).
2002-2001 / Becomings, The City Museum Ljubljana, HDLU Zagreb, La Chapelle de la Sorbonne Paris, The Gallery of National Art, Tirana (Curator: Andre Rouillé).

Igor Antić – Positioning 2

The belief within a postminimalist wing of conceptual art of the late 60s was that the “plastic form” has never been the exclusive carrier of the self-referential register, which argues problems only within the language of art itself or within the phenomenology of an isolated chain of perception, as was advocated by the apologists of minimal art. According to these conceptualists, every form, being a part of a given environment, assumes inevitably its social connotations and becomes eventually a corrective of institutional, economic or memorable energy that was previously invested in this same environment.

Close to the circle of postminimalists and exponent of a special culture of interdisciplinary thinking and approach to art, that has been nurtured since the early 90s within the Institute of Advanced Studies of Fine Arts in Paris / Institut des Hautes Etudes des Arts Plastiques in Paris and among its closest associates gathered around Pontus Hulten, Serge Fauchereau and Daniel Buren – Igor Antić develops, from the initial classical painting practice, his extended linguistic model of art and over time profiles unique prototypes of his *in situ* installations. Ever since, the artist's attention has been focused on the construction of an ephemeral plastic body, comprised of particles of matter and language from its immediate surroundings. The “newly created bodies”, returned back to their original habitat, always produce an intentional error, obstacle or establish a kind of a corrective of directed flows of public space. The strategy of “defamiliarization” of the existing urban places (architectures, meeting points, differently experienced situations), in Antić's work, is closely related to situationist strategies of *diversion* and poststructuralist practices of *deconstruction* – both being part of the same tradition of open thinking and meticulous elaboration of artistic approaches cultivated within the Institute.¹

Antić's oeuvre basically and unconditionally develops in the direction of this defamiliarization (diversion?) of conventional lines of passages, established tradition of thinking or communicative exchange points in a public space. The artist exposes the institutional and discursive powers of culture and its language, which obstruct individual sovereignty of speech and places of its creative exchanges. By perpetuating the issue of this conditioned freedom of the “body of everyday speech” in relation to the abstract structure and power of language, his work does not only defend the question of declarative freedoms, but also fruitful contradictions and paradoxes that arise from this relationship. In an interview with French critic Lise Pannier de Belle Chasse (2006), the artist underlined the importance of “ambivalent language syntheses” and the viewers mediation in re-creating the constitutive choice of one's own contradictions:

¹ Apart from Pontus Hulten , Serge Fauchereau, Sarkis and Daniel Buren, the most exposed advocates of these strategies are regular lecturers at IHEA, artists, critics, and researchers like Pierre Bourdieu, Hans Haacke, Lawrence Weiner, Ilya Kabakov, Benjamin Buchloh, Harald Szeemann...

"The most precious characteristic of language is its potential to be at the same time a vector of understanding and misunderstanding. This ambivalence allows the artist to produce shifts from the semantic to a more formal plan, freeing himself from the moral and administrative protocols of language. In that sense, the line that needs to be crossed first is unequivocally the one imposed by the syntax. (...) The use of words and sometimes entire texts in my work is directed towards the construction of a more mental and spatial structure than narration. The text appears here more in the form of a sub-text for certain situations, which will only produce a collision between what is visible and what is pretended to be said."²

The exhibition project titled *Positioning 2* in the Gallery Beograd is a kind of continuation of the project that began with an intervention in the Rajko Mamuzić Gallery in Novi Sad in 2019, which dealt with the position of artists in relation to historical and artistic movements, the art market and practice of art collecting. The prototypes of this spatial installation – artificially constructed trees whose structure elements, dimensions and "linguistic components", messages written on the leaves of a branched tree – are positioned according to the cultural and institutional context of the gallery. Through the elaboration of the open structure of his own work, Antić simultaneously intervenes in the actual processes of the gallery, its exhibition and sales activities. In repetitive gestures of painting / writing sentences at the ends of a hypothetical tree top evolve the questions that point to specific problems of practice and protocols in art, its tangible processes, antagonisms and a series of interconnected actions. Thus, the artist's standpoint is as analytical towards the aesthetics and philosophy of art as towards its historical or factual achievements; his research deals simultaneously with the existence/ survival of artists, museums and galleries and the life of the vanishing artifact and the art of an idea. His elaborations debate on the art object as a *subject* that eloquently communicates with its environment; negotiates modes of reception of an art work and its sensuality; raises the question of collector's intimacy and its controversies. Field research inevitably raises questions about the social role of collectors and artists, as well as their interrelationships; about how the object of art can alternately be heritage and /or merchandise; the art market crisis is not only discussed from the point of view of market economy, but from the perspective of lacking social visions and "the art of the market in crisis."...

Igor Antić tests his initial suppositions through concrete research and experiment, and then translates them into a specific "matter of language". These premises are then reduced to sentence fragments, statements or rhetorical questions that are carefully constructed in the syntax games of "difference" and "omitted parts". Subsequently incorporated into the exhibition context, they manifest shifts from the suggested semantic constructions, inviting the viewer to make his/her own constitutive choices, inside and outside the artist's speech culture, as well as to recreate new protocols of play and mise-en-scène of language.

² See in Lise Pannier de Belle Chasse: Igor Antić. Edit, Territoires no. 3, France, 2006.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор институције

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, director

Кустоси
Јелена Кривокапић
Сања Тодосијевић

Curators
Jelena Krivokapić
Sanja Todosijević

Ликовни уредник
Драгица Вуковић

Art Editor
Dragica Vuković

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Текст у каталогу
Јелена Кривокапић

Text in catalogue
Jelena Krivokapić

Превод
Ванда Перовић

Translation
Vanda Perović

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kovač

Фотографија
Владимир Поповић
Игор Антић

Photography
Vladimir Popović
Igor Antić

Штампа
Грид студио доо, Београд

Printed by
Grid studio, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76.071.1:929 Антић И.(083.824)
73/76(497.11)"20"(083.824)

АНТИЋ, Игор, 1962-

Игор Антић = Igor Antić : позиционирање 2 : positioning 2 : Продајна галерија "Београд", новембар 2021. / [текст у каталогу Јелена Кривокапић = text in catalogue Jelena Krivokapić ; превод Ванда Перовић = translation Vanda Perović]. – Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2021 (Београд : Грид студио). – [14] стр. : илустр. ; 22 x 22 cm

Тираж 150. – Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Библиографски подаци о уметнику.

ISBN 978-86-6141-173-1

а) Антић, Игор (1962-) — Инсталације — Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 49493769

Does the painter live at the time of his painting? – What is comparable to the experience of art? – Isn't the goal of art to ask questions? – Are central art issues of interest to the market at all? – Is the significance of the work inversely proportional to the opinion of the audience? – Are there any naive questions about art? – Is art moving towards dematerialization or is it just an echo of the conceptual art? – Should the art collection be as contradictory as its collector? – Is a collector a person who understands the miraculous life of an art object? – Is collecting art a risky business? – Does the collector form the taste of the public? – Who is one writing art history at this moment without even knowing it? – Isn't art the harmonization of one's own being with the world? – Whose art is my art an echo of? – Is the art market in crisis or is the art of the market in crisis? – What kind of art do we want to finance and what kind to buy? – If there is no market, are there rules of the market game? Will there ever be a history of reselling works of art? – How do intermediaries in the sale of a work of art affect the awareness of it? – Isn't the sale of a work of art the beginning of a new dialogue about it?

www.galerijabeograd.org